

ΕΤΟ Σ 55ον

29 Απριλίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (2813)

ΤΑΒΙΘΑ Η ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ

Τήν περιγραφή δύο θαυμάτων περιῆλαμβάνει ἡ σημερινή περικοπή τῶν «Πράξεων» τῶν Ἀποστόλων. Ὁ ἀπ. Πέτρος περιοδεύει στά μέρη τῆς Γαλιλαίας καὶ τῆς Σαμάρειας. Φθάνει καὶ στὸν κωμόπολη Λύδδα ὅπου κατοικοῦσαν χριστιανοί. Ἐκεῖ κήρυξε τὸν Θεοῦ λόγο, στήριξε στὸν πίστη τοὺς ἀνθρώπους, παρηγόρησε, βοήθησε πολλὲς ψυχές. Ἐκεῖ συνάντησε καὶ τὸν Αἰνέα, ἐναν παράπλυτο ὁ ὄποιος ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια κατέκειτο στὸ κρεβάτι. Ὁ Ἀπόστολος ὅμως διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν θεραπεύει. Τοῦ εἶπε: «Αἰνέα, ἵσταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ». «Καί εὐθέως ἀνέστη», μᾶς διηγεῖται ὁ ιερός συγγραφέας τῶν «Πράξεων». Ὁ παράπλυτος θεραπεύτηκε. Ἀπλά καὶ ἔνα δεύτερο θαῦμα ἐπιτελεῖ ὁ ἀπ. Πέτρος καὶ μάλιστα ποιῶν ἀνώτερο τοῦ πρώτου. Στὴν ἄλλη πόλη, τὴν Ἰόππη, πραγματοποιεῖ τό θαῦμα τῆς νεκρανάστασης τῆς Ταβιθᾶς πού εἶχε πεθάνει ἐπειτα ἀπό ἀσθένεια, ὅταν ὁ Ἀπόστολος ἦταν στὴ γειτονική Λύδδα. Μετά ἀπὸ τὴν προσευχή, πού ἀνέπεμψε γονατιστός πρός τὸν Θεό ὁ ἀπ. Πέτρος, μ' ἔνα πρόσταγμά του πρός τὴν νεκρά Ταβιθά ἔρχεται καὶ τὴν ἀνασταίνει. Τά λόγια του ἦταν: «Ταβιθά ἀνάστηθι» καὶ τὸ θαῦμα κυριομεκτικά συγκλονίζει ὅλη τὴν περιοχή τῆς Ἰόππης. Δύο λοιπόν θαύματα τοῦ ἀπ. Πέτρου μέ τι δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀκούσαμε στὸ σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα.

«Ἄύτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐπιειμοσυνῶν»

Ἄξιζει ὡστόσο νά παραμείνουμε περισσότερο στὴν προσωπικότητα τῆς ἀγίας Ταβιθᾶς. Ὁπως μᾶς πληροφορεῖ τὸ βιβλίο τῶν «Πράξεων», ἡ μοναδικὴ καὶ αὐθεντικὴ πηγή γιά τὴ ζωή τῆς πιστῆς καὶ εὐηλαβοῦς αὐτῆς γυναικός τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ Ταβιθά κατοικοῦσε στὴν Ἰόππη καὶ τὸ ἐλληνικό της ὄνομα ἦταν Δορκάς. Ὅπηρξε «μαθήτρια», ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ ὁ ιερός εὔαγγε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματουργίες τῶν ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἄγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὄνοματι, ἐξ ἑτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττῳ, ὃς ἦν παραλειμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, οἴτα σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ιόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὄνοματι Ταβιθά, ἥ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὅντας ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὖσης Λύδδης τῇ Ιόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἐώς αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἴματα ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεῖς τὰ γόνατα προσσύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἦνοιξε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἴδουσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἄγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ξῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ιόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πιστής, δοηλαδή πιστή χριστιανή μέ βαθύτατα ιερά αἰσθήματα καὶ ἔργα φιλανθρωπίας καὶ ἐλεημοσύνης στή ζωή της. Είναι πίστιν χαρακτηριστική καὶ σαφής ἡ διατύπωση τῶν «Πράξεων»: «Αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὅντας ἐποίει» (Πράξ. 9,36). Καί πίστις παρακάτω τό ιερό κείμενο μᾶς περιγράφει καὶ συγκεκριμένες ἀγαθοεργίες της, ὅπως τά ύποκάμισα καὶ ἐπιανωφόρια πού ἡ ἵδια ἔφτιαχνε καὶ μοίραζε στούς πτωχούς καὶ στίς χῆρες γυναικες. «Πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι» (γιά τόν θάνατό της) ἥλθαν πρός τόν Πέτρον καὶ «ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἴματα ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα». Τό πιό ύπεροχο κόσμημα της ἐνάρετης καὶ ἀγίας αὐτῆς γυναικας ἦταν ἡ φιλανθρωπία. Ἡ ζωή της, ἡ μέριμνά της, ἡ δράση της ἦταν τά ἀγαθά ἔργα καὶ οἱ ἐλεημοσύνες. Ζοῦσε ἡ ἀγία Ταβιθά γιά νά εὔεργετεῖ τόν πλησίον καὶ στή ζωή της ἐφαρμοζόταν τό μήνυμα της ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἐμεῖς εὔεργετικοί

Αὐτή τή φιλάνθρωπη καὶ εὔεργετική γραμμή της Ταβιθᾶς πρός τούς συνανθρώπους ἀξίζει καὶ ἐμεῖς νά ἀκολουθήσουμε. Νά είμαστε ἐκφραστές της χριστιανικῆς ἀγάπης, αὐτῆς της ἀγάπης πού κήρυξε ὁ Χριστός καὶ υἱοθέτησε ἡ ἀγία

Μετάφραση της Άποστολικής περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὁ Πέτρος, κατά τὸν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχήν, κατέβηκε νάρα ἐπισκεφθῆ καὶ τοὺς ἀγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τὸν Λύδον. Ἐκεῖ εύρηκε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὄποιος ἦτο κατάκοιτο ἐπὶ ὀκτώ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καί τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σόνκω καὶ στρῶσε τὸ κρεββάτι σου». Καί ἀμέσως σπεύσκη. Καί τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδους καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

Εἰς τὸν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἔλληνιστί Δορκάς, ἡ ὁποία ἐκανει πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνες. Συνέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας νάρα ἀσθενής καὶ νάρα πεθάνη· ἀφοῦ δέ τὸν ἔλουσαν, τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνῶγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδος ἦτο κοντά εἰς τὸν Ἰόππην, οἱ μαθηταί ἀκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μέτην παράκλησιν: «Μή βραδύνῃς νάρα ἔλθῃς καὶ σ’ ἐμᾶς». Ὁ Πέτρος ἐσπεύσκη καὶ ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἔφθασε, τὸν ὀδηγούσαν εἰς τὸ ἀνῶγι καὶ παρουσιάσθηκαν εἰς αὐτὸν ὅλες οἱ χῆρες οἱ ὄποιες ἔκλαιαν καὶ ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, πού ἐκανει ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὅτερα ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σόνκω». Αὐτὴ ἀνοίξει τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασπεύσθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τὸ χέρι καὶ τὸν ἐσπίκωσε ὥρθην. Ὅτερα ἐφώναξε τοὺς ἀγίους καὶ τίς χῆρες καὶ τὸν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸς ἔγινε γνωστόν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοί ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλληα,
Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀμπελίζατου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτή τοῦ σημερινοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος, πού δέν εἶναι κάποια θεωρητική διδασκαλία μακρινή καὶ ἀπρόσιτη. Γιά τὴν ὥρθόδοξην χριστιανική διδασκαλία ἡ ἀγάπη εἶναι τό «πλήρωμα τοῦ νόμου» καὶ δέν νοεῖται χριστιανός καὶ μαθητής τοῦ Ἰησοῦ χωρίς ἔργα ἀγάπης. Αὐτό σημαίνει τό Εύαγγελιο στὸν πράξη, ὁ χριστιανισμός στή ζωή μας, στό κοινωνικῶς γίγνεσθαι. Καλούμαστε νά προσφέρουμε ἀγάπη, νά γίνουμε ἀνθρωποι τῶν καλῶν ἔργων, ἀνθρωποι εὔεργετικοί, νά πραγματοποιήσουμε μία ἔξιδο ἀπό τὸν κλειστό ἔαυτό μας πρὸς συνάντηση τοῦ πλησίον, τοῦ κάθε πλησίον, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, φύλου, γηώσσας, κοινωνικῆς τάξεως, ἡλικίας ἢ μορφώσεως. Στά πρόσωπα τοῦ ἄλλου νά δοῦμε τό Πλανάγιο πρόσωπο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου. Σέ μιά ἐποχή, μάλιστα, ὅπου φαίνεται ὅτι ἐψύχη ἡ ἀγάπη μέσα στήν παγερή ἀτομοκρατία, ἃς προσπαθήσουμε νά γίνουμε ἀνθρωποι μέτα ἀγαθοεργίες στήν πορεία τῆς ζωῆς μας. Γιατί τελικά αὐτή ἡ «πρώτη» καὶ «καινή» ἐντολή θά μᾶς ὀδηγήσει στή θεογνωσία, ὅπως τὴν ἀγία Ταβιθά. Τό «εὖ ποιεῖν» νά εἶναι βασική ἀρχή στή ζωή μας.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

29 Απριλίου 2007: KYPIAKH Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μνεία τῆς τοῦ παραδύτου θεραπείας, Τάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο'

ΤΗΞΟΣ: γ' – Έωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Πράξ. Θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ιω. ε' 1-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 6 Μαΐου, Ε' Ἀπό τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. ια' 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ιω. δ' 5 - 42.

Ἡ ἀνάμνηση τοῦ μέλλοντος

«Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὸν ἡμίν τὸν ἀνάμνησιν». Ἡ ἔννοια τῆς ἀνάμνησης στὴ θείᾳ Λειτουργίᾳ δέν ἔχει σχέση μὲ τὸν «ύπενθύμισην», τὴ διανοτική ἀνάκληση κάποιων παρελθόντων γεγονότων, ἀλλὰ μὲ τὸν ἐπαναβίωσην, τὸ ξαναζωντάνεμα τῆς ἀγαπητικῆς μας σχέσης μὲ τὸν Χριστό. Ἀνάμνηση σημαίνει βίωσην ἐδῶ καὶ τώρα ὅλης της ιστορίας τῆς Ἐκκλησίας - ὅχι μόνο αὐτῆς πού ἀνήκει στὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς πού δέν ἔχει συμβεῖ ἀκόμα καὶ ἀνήκει στὸ μέλλον. Γι' αὐτό καὶ σὲ κάποια εὐχή τῆς θείας Λειτουργίας μιλᾶμε γιά τὸν ἀνάμνηση τῶν πάντων: «Μεμνημένοι τοίνυν... τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριπλέρου ἀναστάσεως... τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας». Κοινωνώντας τὸν Χριστὸν καταργοῦμε τὰ ὄρια τοῦ χρόνου γιατί γινόμαστε σύναιμοι μὲ τὸν Ἀχρονό· καταργοῦμε τὰ ὄρια τοῦ χώρου γιατί γινόμαστε σύσσωμοι μὲ τὸν Ἀχώρητο· καὶ πλέον ἡ ἀνάμνηση δέν συνεπάγεται νοοταλγία γιά τὸ παρελθόν, ἀλλὰ προσδοκία γιά τὸ μέλλον...

Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Ἄριο εἶναι Κυριακή»,
μὲ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Βελεστίνου κ. Δαμασκηνό
Κάθε Σάββατο στίς 22.00

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κέρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἁγίας Ειρήνης (δόδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὸν ὃποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὅμιλει. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κέρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προοκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἢ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὅμιλει ἔνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὄρθιοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἅγαθαγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

*Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm